

20 Αυγούστου, 1992

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΚΟΡΔΗ & ΒΡΑΧΙΜΗ INΒΕΣΤΜΕΝΤΣ ΛΤΔ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 890/89).

Αναγκαστική Απαλλοτρίωση — Επίτευξη σκοπού — Η περίπτωση
της εγκαταλείψεως του σκοπού της — Εφαρμογή των διατάξεων
της παραγράφου 5 του Άρθρου 23 του Συντάγματος —
Νομολογία.

5

Αναγκαστική Απαλλοτρίωση — Δημόσια Ωφέλεια — Αρχές που
οριοθετούν την εκτίμηση της δημόσιας ωφελείας από την Αρμοδία
Αρχή — Ακυρωτικός έλεγχος του Δικαστηρίου μόνο για παράβαση
νόμου, κακή χρήση διακριτικής εξουσίας ή κατάχρηση εξουσίας —
Ανάπτυξη υπό το φως και της κριθείσης περιπτώσεως.

10

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 23.4 — Παροχή
δυνατότητας αναγκαστικής απαλλοτριώσεως ιδιοκτησίας — Όροι
— Η απαλλοτρίωση αυτή κατ' αρχήν δεν δικαιολογεί την επέμβαση
δικαστηρίου.

15

Οι αιτητές ζήτησαν με την προσφυγή την ακύρωση του
διατάγματος απαλλοτρίωσης της ιδιοκτησίας τους στο Στρόβολο,
αλλά και την διαπίστωση του πρόωρου χαρακτήρα του και της
αντισυνταγματικότητάς του.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι:

1. Είναι φανερόν, από την έκθεση των γεγονότων, ότι η
προτιθέμενη οικιστική ανάπτυξη του κρίσιμου χώρου, όπως

25

5 φάνηκε και από την σχετική αίτηση για άδεια οικοδομής, κατέστησε απαραίτητη και επείγουσα την απαλλοτρίωση του μέρους του κτήματος που θα επηρεάζετο από τη μελλοντική κατασκευή του προγραμματισμένου, για το χώρο αυτό, δρόμου πρωταρχικής σημασίας. Δεν τίθεται δε θέμα δυσμενούς διάκρισης, μια και οι συνθήκες και προοπτικές άμεσης οικοδομικής ανάπτυξης των υπολοίπων κτημάτων δεν ήταν οι ίδιες, ώστε να καθιστούν επιτακτική την άμεση απαλλοτρίωση. Όσον δε αφορά τον ισχυρισμό, 10 ότι μια και ο σκοπός των καθ' ων η αίτηση δεν ήτο η κατασκευή του δρόμου αλλά η διασφάλιση της πορείας μελλοντικού δρόμου, ο οποίος μπορεί και να μην κατασκευαστεί, η απάντηση είναι ότι αυτό δεν καθιστά άκυρη την απαλλοτρίωση, η κατασκευή του δρόμου όμως 15 στην περίπτωση αυτή ήταν ήδη αποφασισμένη και αργότερα μπήκε σχετικό κονδύλιο στον Προϋπολογισμό. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, αν το όλο σχέδιο εγκαταλειφθεί, τότε θα ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 5 του Άρθρου 23 του 20 Συντάγματος, όπως ερμηνεύτηκε από τη Νομολογία (*Cyprus Tannery v. The Republic*), και του άρθρου 15, του Νόμου 15 του 1962, σχετικά με τη μη επίτευξη του σκοπού για τον οποίο έγινε η απαλλοτρίωση ή αυτή εγκαταλείφθηκε.

25 Αναφορά επίσης μπορεί να γίνει στην υπόθεση αρ. 139/90 *Αντώνης Σιμώνη και άλλοι ν. Της Δημοκρατίας*.

2. Έχει καταδειχθεί ότι, η απαλλοτρίωση του επίδικου κτήματος ήταν απαραίτητη και σημαντική για την 30 κατασκευή του δρόμου πρωταρχικής σημασίας και κατ' επέκταση της εφαρμογής του Τοπικού Σχεδίου. Ασφαλώς η επίδικη απαλλοτρίωση θα μπορούσε να επιτευχθεί και χωρίς την ύπαρξη δεσμευτικού Τοπικού Σχεδίου, μια και υπήρχε η πρόθεση κατασκευής ενός τέτοιου δρόμου. Η 35 ύπαρξη του Σχεδίου, μαζί με τις σχετικές μελέτες και την όλη φιλοσοφία που το διέπει, αποδεικνύει την διενέργεια της δέουσας έρευνας και μελέτης, στην οποία έχει προβεί η Διοίκηση πριν την απαλλοτρίωση, και που σε τελευταία 40 ανάλυση η υιοθέτησή τους αποτελούν, μαζί με όλα τα άλλα στοιχεία του φακέλου, την αιτιολογία της επίδικης απόφασης.

3. Η ύπαρξη του Τοπικού Σχεδίου χρονολογείται από το 1987. Οι δε πρόνοιές του, όπως αυτό ολοκληρώθηκε το 1987,

παρέμειναν αναλλοίωτες μέχρι τη δημοσίευσή του την 1 Δεκεμβρίου 1990.

Η υλοποίηση του δρόμου, λόγω του μεγάλου μήκους του, κρίθηκε σκόπιμο να προωθείται σταδιακά. Τμήματα του εν λόγω δρόμου, όπως η προσπέλαση προς το Μακάρειο Αθλητικό Κέντρο, είχαν ήδη κατασκευασθεί. Το κατασκευασθέν αυτό μέρος του δρόμου καταλήγει στη συμβολή με το δρόμο Λευκωσίας - Παλαιχωριών και ακριβώς απέναντι από το κτήμα των αιτητών. Στην ίδια περιοχή έχουν γίνει διαχωρισμοί οικοπέδων, αφού λήφθηκε υπόψη και η πορεία του υπό αναφορά δρόμου. Κατά συνέπεια δεν ενδείκνυται, αλλά ούτε και είναι επικτική, οποιαδήποτε αλλαγή της πορείας του εν λόγω δρόμου, ιδιαίτερα στο σημείο που αυτός διέρχεται από το κτήμα των αιτητών. Για την εκπόνηση των σχεδίων του δρόμου αυτού έγινε επιτόπια έρευνα και μελέτη εναλλακτικών χαραξέων και εισηγήσεων και η λύση που υιοθετήθηκε τελικά κρίθηκε ότι ήταν η ενδεδειγμένη, με βάση ορθά γεωμετρικά κριτήρια, ασφαλή οδικά χαρακτηριστικά και τον ελάχιστο δυνατό επηρεασμό ιδιωτικών τεμαχίων.

Είναι φανερόν ότι η επίδικη απαλλοτρίωση έγινε ύστερα από προηγούμενη ολοκληρωμένη μελέτη σχεδίων και ερευνών από αρμόδια κυβερνητικά τμήματα και εμπειρογνώμονες, οι οποίες ήταν επαρκείς, κατά τρόπο που να μη θεωρείται πρόωγη η λήψη του συγκεκριμένου μέτρου της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης. (*Glyki v. The Republic*).

Εάν πάλι τεθεί θέμα εγκατάλειψης της κατασκευής του δρόμου αυτού, τότε πάλι θα ισχύουν οι διατάξεις του Άρθρου 15 του Νόμου Αρ. 5 του 1962.

4. Σχετικά με την εισήγηση ότι δεν εξετάστηκε το θέμα της χρησιμοποίησης γης, η οποία πιθανώς να προσφέρεται εθελοντικά προς πώληση από άλλους ιδιοκτήτες στην ίδια περιοχή, κάτι τέτοιο δεν είναι πρακτικά εφαρμόσιμο, γιατί τέτοια τεμάχια γης, αν υπάρχουν, είναι διεσπαρμένα και δεν μπορεί η πορεία του δρόμου να καθορίζεται με βάση τη θέση των τεμαχίων αυτών. Κυβερνητική δε γη, όπως αναφέρθηκε, δεν υπάρχει κατά μήκος ή κοντά στην πορεία του δρόμου. Ούτε επίσης υπήρχε οποιαδήποτε ένδειξη ότι η απαλλοτριωθείσα γη προσφέρετο εθελοντικά από όλους

τους συνιδιοκτήτες, μάλλον το αντίθετο σε ό,τι αφορούσε τους αιτητές.

- 5 5. Οι αιτητές έχουν κτίσει τεράστια διώροφη οικοδομή, με
 10 πλίσινα και η κατασκευή του υπ' αναφορά δρόμου ουδόλας
 θα επηρεάσει την οικοδομή. Εν πάση περιπτώσει εκείνο το
 οποίο έχει σημασία είναι ότι εδώ πρόκειται για την
 15 υλοποίηση ενός δρόμου υψίστης σημασίας, ο οποίος θα
 επηρεάσει, όπως είναι φυσικό, και άλλους ιδιοκτήτες, κατά
 20 την προσεκτικά χαραγμένη διαδρομή του, και η δυσχέρεια
 που μπορεί να προκληθεί στους περιοίκους από την
 κατασκευή ενός δρόμου δεν είναι λόγος ακυρώσεως του
 Διατάγματος Απαλλοτριώσεως της γης, επί της οποίας θα
 κατασκευαστεί.
- 25 6. Σε ό,τι αφορά την εισήγηση για απαλλοτρίωση άλλων
 τεμαχίων και τη χρησιμοποίηση της οδού Μακεδονίτισσης
 θα πρέπει να τονιστεί ότι αυτά ανάγονται στην ουσιαστική
 30 κρίση της διοικήσεως και εγείρονται δύο νομικά θέματα. Το
 πρώτο είναι ότι η εκτίμηση της δημοσίας ωφελείας από την
 αρμοδία Αρχή οριοθετείται από τις αρχές (α) της αγαθής
 κρίσεως, η οποία πρέπει να διέπει την χρηστή και εύρυθμη
 35 διοίκηση, (β) του ίσιου μέτρου κρίσεως για την
 αντιμετώπιση των ομοίων περιπτώσεων και (γ) της
 40 επιλογής του ολιγότερο επαχθούς, διά το διοικούμενο,
 τρόπου πραγματώσεως της ωφελείας (βλέπε Πορίσματα
 Νομολογίας Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελ. 182).
 Το δεύτερο είναι ότι δεν υπόκειται στον ακυρωτικό έλεγχο
 η, υπό της διοικήσεως, εκτίμησης, σε κάθε συγκεκριμένη
 30 περίπτωση, ως προς τη συνδρομή των όρων της κατ' αρχής,
 υπό του νόμου, αναγνωριζομένης δημοσίας ωφελείας, εκτός
 αν συντρέχει παράβαση νόμου, κακή χρήση διακριτικής
 εξουσίας ή κατάχρηση εξουσίας, πράγματα που δεν
 35 συμβαίνουν εδώ. (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας, άνωθι,
 σελ. 87).
- 40 7. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιοκτησίας από τη
 Δημοκρατία ή Δημοτική Αρχή ή νομικού προσώπου
 δημοσίου δικαίου κλπ. είναι επιτρεπτή σύμφωνα με το
 Άρθρο 23.4 του Συντάγματος, για την εξυπηρέτηση σκοπού
 δημοσίας ωφελείας που καθορίζεται με γενικό, περί
 αναγκαστικής απαλλοτριώσεως, νόμο, έναντι
 ανταλλάγματος, αρκεί να υπάρχει συμμόρφωση στις αρχές
 που καθόρισε ο νόμος και η νομολογία. Και στην υπό

εξέταση του Δικαστηρίου τούτου.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Cyprus Tannery v. Republic (1977) 3 C.L.R. 75·

Cyprus Tannery v. Republic (1980) 3 C.L.R. 405·

Σιμώνης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 3(Δ) Α.Α.Δ. 3450·

Glyki v. Republic (1967) 3 C.L.R. 677.

Προσφυγή.

Προσφυγή που προσβάλλει το διάταγμα απαλλοτριώσεως υπ' αρ. 1482 το οποίο εδημοσιεύθη την 29.9.1989 εις το Μέρος II του Τρίτου Παραρτήματος της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας με το οποίο απαλλοτριώνεται το κτήμα των αιτητών, υπ. αρ. εγγραφής F1162, Φ/Σχ. XXI 61 W.1., τεμ. 915, Ενορία Χρυσελεύσης, Χωρίον Στρόβολος.

Φ. Πελίδης, για τους αιτητές.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 30

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή τους αυτή οι αιτητές ζητούν τις πιο κάτω θεραπείες:

(α) Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι το διάταγμα απαλλοτριώσεως υπ' αριθμό 1482, το οποίο εδημοσιεύθη, την 29.9.89, εις το Μέρος II του Τρίτου Παραρτήματος της Επίσημης Εφημερίδας και διά του οποίου απαλλοτριούται το κτήμα των αιτητών, υπό αρ. εγγραφής F1162, Φ/Σχέδιον XXI.61.W.I, τεμάχιον 915, Ενορία Χρυσελεύσης, Χωρίον Στρόβολος, είναι άκυρος και/ή παράνομος.

5 (β) Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι, η απόφασις των καθ' ων η αίτησις δια της οποίας εξέδωσαν το διάταγμα απαλλοτριώσεως αρ. 1482, το οποίον εδημοσιεύθη εις το Δεύτερον Μέρος του Τρίτου Παραρτήματος της Επισήμου Εφημερίδος, την 29.9.89, είναι πρόωρον και ελήφθη κατά παράβασιν των 'Αρθρων 23(11) και 29(1) του Συντάγματος.

10 (γ) Έξοδα.

15 Οι αιτητές είναι ιδιοκτήτες των 10/71 μεριδίων ο καθένας του τεμαχίου με αρ. 915, Φύλλο Σχέδιο ΧΧΙ.61.W.1, στην ενορία Χρυσελεύσας Στροβόλου (Παράρτημα Α). Το υπόλοιπο μερίδιο (51/71) ανήκει στη
20 Στέλλα Κυπριανού από το Στρόβολο. Τμήματα του πιο πάνω τεμαχίου, που δείχνονται με καφέ και κίτρινο χρώμα στο χάρτη, Παράρτημα Α, απαλλοτριώθηκαν για τη βελτίωση του δρόμου προσπέλασης προς το Μακάριο Αθλητικό Κέντρο με τις Κ.Δ.Π. με αρ. 791 και ημερομηνία
25 25 Μαΐου 1984 (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας αρ. 1961) και 1447 και ημερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 1987 (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας αρ. 2260) αντίστοιχα. Αρχικά είχε εμβαδό 10600 τ.μ. περίπου. Μετά τις δύο απαλλοτριώσεις έμεινε εμβαδό 9850 τ.μ. περίπου.
25 Το τμήμα του τεμαχίου, για το οποίο δημοσιεύτηκε η πιο πάνω Γνωστοποίηση, έχει εμβαδό 4260 τ.μ. περίπου, που αποτελεί ποσοστό 43% του ολικού εμβαδού του τεμαχίου που απέμεινε, μετά τις δύο πρώτες απαλλοτριώσεις.

30 Το διάταγμα απαλλοτριώσεως αναφέρει ότι αυτή είναι αναγκαία διά σκοπό δημοσίας ωφελείας, δηλαδή τη δημιουργία δρόμου πρωταρχικής σημασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 3(2)(ι) του περί Αναγκαστικής Απαλλοτριώσεως Νόμου του 1962, Νόμος αρ. 15 του 1962, "η δημιουργία ή
35 συντήρηση ή ανάπτυξη των διά ξηράς, θαλάσσης ή αέρος συγκοινωνιών", αποτελούν σκοπόν δημοσίας ωφελείας, όπως επίσης και σύμφωνα με την παράγραφο (θ) του ίδιου εδαφίου, "η πολεοδομία".

40 Η Στέλλα Κυπριανού, που ήταν αρχικά ιδιοκτήτρια ολόκληρου του τεμαχίου, υπέβαλε αίτηση, στις 29 Μαΐου 1985, για άδεια οικοδομής για την ανέγερση κατοικίας στο πιο πάνω τεμάχιο. Η αίτηση, που καταχωρήθηκε στο

Φάκελο Β.949/85 του Δήμου Στροβόλου, απορρίφθηκε, γιατί προσέκρουε στις τότε πρόνοιες του άρθρου 4Α, του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96. Όταν το άρθρο 4Α τροποποιήθηκε με το Νόμο 199/86, η Στέλλα Κυπριανού ζήτησε επανεξέταση της αίτησής της. Ο Δήμος Στροβόλου ζήτησε από την ιδιοκτήτρια να τροποποιήσει τη χωροθέτηση της προτεινόμενης κατοικίας, για να διασφαλισθεί το μελλοντικό οδικό δίκτυο (δρόμος πρωταρχικής σημασίας) που επηρέαζε το τεμαχίο της. Αυτή όμως δεν υπέβαλε νέα σχέδια και η αίτησή της δεν προωθήθηκε.

Αργότερα οι αιτητές αγόρασαν μερίδιο του τεμαχίου και υπέβαλαν σχέδια για ανέγερση κατοικίας στο τεμαχίο τους και παράλληλα υπέβαλαν αίτηση στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, Φακ. Α.1087/87, για διαίρεση του τεμαχίου σε δύο νέα τεμάχια. Μετά από παρέμβαση του Διευθυντή του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως η αίτηση, για διαίρεση του τεμαχίου, δεν προωθήθηκε και οι αιτητές καταχώρησαν στο Ανώτατο Δικαστήριο την προσφυγή με αρ. 972/88 εναντίον της απόφασης του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας να μην προχωρήσει στη διαίρεση του τεμαχίου τους.

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, ο Διευθυντής του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως με επιστολή του, ημερομηνίας 27 Ιουλίου 1988 (Παράρτημα Γ), προς το Γενικό Διευθυντή του Γραφείου Προγραμματισμού, εισηγήθηκε την απαλλοτρίωση του τμήματος του τεμαχίου των αιτητών που επηρεαζόταν από τον πιο πάνω δρόμο πρωταρχικής σημασίας, με σκοπό τη διασφάλιση της πορείας του δρόμου. Σ' αυτή αναφέρεται ότι, η κ. Κυπριανού είχε αποταθεί επανειλημμένα στο Υπουργείο Εσωτερικών και ζητούσε όπως η Κυβέρνηση προβεί στην απαλλοτρίωση της έκτασης γης, του πιο πάνω τεμαχίου της, που επηρεάζετο από τη διάνοιξη του δρόμου. Ο Γενικός Διευθυντής του Γραφείου Προγραμματισμού δεν έφερε ένσταση στην προώθηση της διαδικασίας για την πιο πάνω απαλλοτρίωση και τότε ο Διευθυντής του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως απέστειλε στο Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών την επιστολή, με ημερομηνία 18 Φεβρουαρίου 1989

(Παράρτημα Ε), με την οποία ζητούσε να γίνουν οι κατάλληλες ενέργειες για δημοσίευση της γνωστοποίησης απαλλοτρίωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

5

Το Υπουργείο Εσωτερικών, με την πρόταση με αρ. 243/87 και ημερομηνία 25 Φεβρουαρίου 1989 (Παράρτημα Ζ), προς το Υπουργικό Συμβούλιο, ζητούσε όπως το Υπουργικό Συμβούλιο

10

(α) Εγκρίνει:

15

(ι) την απαλλοτρίωση του τμήματος του τεμαχίου που επηρεάζεται από το δρόμο πρωταρχικής σημασίας,

(ii) την καταβολή ολόκληρου του ποσού της αποζημίωσης από την Κυβέρνηση,

20

(iii) την έκδοση της σχετικής Γνωστοποίησης Απαλλοτρίωσης,

25

(iv) την έκδοση σε μελλοντικό στάδιο, και εφόσον καταστεί αναγκαίο, Διατάγματος Επίταξης.

(β) Εξουσιοδοτήσει τον Υπουργό Οικονομικών να εξεύρει και διαθέσει τις αναγκαίες πιστώσεις.

30

Το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε τα πιο πάνω, με την απόφασή του με αρ. 31.402 και ημερομηνία 2 Μαρτίου 1989 (Παράρτημα Η), και στη συνέχεια δημοσιεύτηκε η Γνωστοποίηση Απαλλοτρίωσης, με αρ. 302, στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αρ. 2390 και ημερομηνία 10 Μαρτίου 1989 (Παράρτημα Θ).

35

Η συνιδιοκτήτρια με την επιστολή της ημερομηνίας 20 Μαρτίου 1989, προς τον Υπουργό Εσωτερικών, τον πληροφορούσε ότι δεν έφερε ένσταση στην απαλλοτρίωση του τμήματος του τεμαχίου της που περιλήφθηκε στην πιο πάνω Γνωστοποίηση.

40

Στις 18 Απριλίου 1989 ο δικηγόρος των αιτητών

απέστειλε στον Υπουργό Εσωτερικών ένσταση των αιτητών, με ημερομηνία 17 Απριλίου 1989, εναντίον της πιο πάνω Γνωστοποίησης Απαλλοτριώσεως, η οποία επιβεβαιώθηκε στη συνέχεια με την επιστολή των αιτητών προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με ημερομηνία 2 Ιουνίου 1989. Η ένσταση των αιτητών ήταν εκπρόθεσμη. Παρόλο τούτο, η ένσταση μελετήθηκε από τον Έπαρχο Λευκωσίας, ο οποίος με επιστολή του προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών εισηγήθηκε την απόρριψή της. Την ένσταση μελέτησε επίσης ο Διευθυντής του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως, ο οποίος επίσης εισηγήθηκε την απόρριψή της και την προώθηση της διαδικασίας για δημοσίευση σχετικού διατάγματος απαλλοτριώσεως.

Το Υπουργείο Εσωτερικών με την πρότασή του, με ημερομηνία 4 Σεπτεμβρίου 1989 (Παράρτημα Ξ), κάλεσε το Υπουργικό Συμβούλιο να απορρίψει την ένσταση και να εγκρίνει τη δημοσίευση του Διατάγματος Απαλλοτριώσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Το Υπουργικό Συμβούλιο, αφού μελέτησε την ένσταση, αποφάσισε την απόρριψή της και την έκδοση του Διατάγματος Απαλλοτριώσεως. Αριθμός Απόφασης 32.252, ημερομηνίας 16 Σεπτεμβρίου 1989 (Παράρτημα Ο). Στις 29 Σεπτεμβρίου 1989 δημοσιεύτηκε το Διάταγμα Απαλλοτριώσεως, Αρ. 1482, στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας αρ. 2442.

Στις 14 Σεπτεμβρίου 1989 παραχωρήθηκε στους αιτητές, από το Δήμο Στροβόλου, η άδεια οικοδομής, με αρ. 3830, για ανέγερση κατοικίας στο τεμάχιό τους. Η κατοικία, που άρχισε να ανεγείρεται προτού εκδοθεί η σχετική άδεια, βρισκόταν σε προχωρημένο στάδιο ανέγερσης.

Το Τοπικό Σχέδιο Λευκωσίας ήταν έτοιμο από τις 15 Ιανουαρίου 1987. Οι πρόνοιες του Τοπικού Σχεδίου, όπως αυτό δημοσιεύτηκε την 1 Δεκεμβρίου 1990, παραμένουν οι ίδιες, όσον αφορά τους δρόμους πρωταρχικής σημασίας, όπως ήταν τότε. Το Τοπικό Σχέδιο έχει εκπονηθεί μεταξύ των ετών 1984-1986 από το Πολεοδομικό Συμβούλιο, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμου του 1972 (Νόμος αρ. 90 του 1972), για την ευρύτερη περιοχή της

Λευκωσίας. Η εκπόνησή του βασίστηκε πάνω στο Πολεοδομικό Σχέδιο που ετοιμάστηκε από ομάδα Κυπρίων και ξένων μελετητών, με χρηματοδότηση του Προγράμματος Αναπτύξεως των Ηνωμένων Εθνών, 5 μεταξύ των ετών 1981-1984, γνωστό ως Ενιαίο Ρυθμιστικό Σχέδιο Λευκωσίας (Nicosia Master Plan).

Περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και πλέγμα δρόμων πρωταρχικής σημασίας. Οι δρόμοι της κατηγορίας αυτής 10 είναι δρόμοι ταχείας κυκλοφορίας τεσσάρων λωρίδων, αποσκοπούν βασικά στην απορρόφηση του κύριου όγκου της τροχαίας κυκλοφορίας στην περιοχή του Σχεδίου. Ο σχεδιασμός των δρόμων αυτών έγινε με βάση τον προγραμματισμό της ανάπτυξης μέχρι το 2001. Η 15 υλοποίησή τους αναμένεται να εξελιχθεί σταδιακά.

Δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας μετά τη δημοσίευση του Διατάγματος Απαλλοτριώσεως. Σκοπός της δημοσίευσής του είναι να 20 δεσμεύονται στην υλοποίηση της ανάπτυξης, που προβλέπεται από αυτό, οι τοπικές αρχές π.χ. όταν εξετάζουν άδεια διαχωρισμού οικοπέδων, άδεια ανέγερσης κατοικίας κ.λ.π. Σαν αποτέλεσμα, η διασφάλιση της δυνατότητας μελλοντικής υλοποίησης των 25 προνοιών του Τοπικού Σχεδίου, ιδίως σε σημαντικά τμήματά του, δημιουργεί μια υποχρέωση προς την Κυβέρνηση.

Από πλευράς των αιτητών υποστηρίχθηκε ότι το 30 διάταγμα απαλλοτριώσεως είναι παράνομο, διότι οι καθ' ων η αίτηση προέβησαν μόνο στην απαλλοτριώση του κτήματος των αιτητών και όχι των λοιπών κτημάτων, τα οποία πρέπει να επηρεάζονται για τη δημιουργία του δρόμου αυτού, γεγονός που, κατά τους αιτητές, 35 αποδεικνύει ότι ο σκοπός δεν ήταν η κατασκευή του δρόμου, αλλά απλώς και μόνο η διασφάλιση της πορείας μελλοντικού δρόμου. Η δε εισήγηση του ήταν ότι η διασφάλιση της πορείας μελλοντικού δρόμου, η κατασκευή του οποίου είναι άγνωστο πότε θα ξεκινήσει, 40 δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί σκόπος δημόσιας ωφελείας και παραβιάζει το δικαίωμα ιδιοκτησίας. Ταυτόχρονα, παραβιάζει και το Άρθρο 28 του Συντάγματος, γιατί για τη διασφάλιση της πορείας μελλοντικού δρόμου

απαλλοτριώθηκε μόνο το κτήμα των αιτητών και όχι και τα κτήματα των υπολοίπων ιδιοκτητών, τα οποία προφανώς θα επηρεαστούν από το μελλοντικό δρόμο.

Είναι φανερό από την έκθεση των γεγονότων ότι η 5
προτιθέμενη οικιστική ανάπτυξη του χώρου αυτού, όπως φάνηκε και από την αίτηση για άδεια οικοδομής της κας Κυπριανού, κατέστησε απαραίτητη και επείγουσα την απαλλοτρίωση του μέρους του κτήματος που θα 10
επηρεάζετο από τη μελλοντική κατασκευή του προγραμματισμένου, για το χώρο αυτό, δρόμου πρωταρχικής σημασίας. Δεν τίθεται δε θέμα δυσμενούς διάκρισης, μια και οι συνθήκες και προοπτικές άμεσης οικοδομικής ανάπτυξης των υπολοίπων κτημάτων δεν 15
ήταν οι ίδιες ώστε να καθιστούν επιτακτική την άμεση απαλλοτρίωση. Όσον, δε, αφορά τον ισχυρισμό ότι, μια και ο σκοπός των καθ' ων η αίτηση δεν ήτο η κατασκευή του δρόμου αλλά η διασφάλιση της πορείας μελλοντικού δρόμου, ο οποίος μπορεί και να μην κατασκευαστεί, η 20
απάντηση είναι ότι αυτό δεν καθιστά άκυρη την απαλλοτρίωση, η κατασκευή του δρόμου όμως, στην περίπτωση αυτή, ήταν ήδη αποφασισμένη και αργότερα μπήκε σχετικό κονδύλιο στον Προϋπολογισμό. Αλλά εν 25
πάση περιπτώσει, αν το όλο σχέδιο εγκαταλειφθεί, τότε θα ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 5 του Άρθρου 23 του Συντάγματος, όπως ερμηνεύτηκε από τη Νομολογία, (*Cyprus Tannery v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 75 30
πρωτόδικα και (1980) 3 C.L.R. 405 από την Ολομέλεια και άλλες) και του άρθρου 15 του Νόμου 15 του 1962, σχετικά με τη μη επίτευξη του σκοπού για τον οποίο έγινε η 30
απαλλοτρίωση ή αυτή εγκαταλείφθηκε.

Αναφορά, επίσης, μπορεί να γίνει στην υπόθεση αρ. 139/90 *Αντώνης Σιμώνη και Άλλοι ν. Της Δημοκρατίας*, η 35
απόφαση δόθηκε στις 31 Οκτωβρίου 1991, όπου αποφασίστηκε ότι η απόφαση για την επίλυση του κυκλοφοριακού προβλήματος, της μειζονος περιοχής Λευκωσίας, καθιστούσε την απαλλοτρίωση του, επίδικου στην υπόθεση εκείνη, κτήματος αναγκαία για την 40
πραγμάτωση του σκοπού, στον οποίο απέβλεπε η απαλλοτρίωση, και ότι τίποτε δεν είχε τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου που να κλονίζει το βάθος της απόφασης που είχε ως λόγο την απάμβλυνση του σοβαρού

κυκλοφοριακού προβλήματος.

Ο δεύτερος νομικός λόγος τον οποίο επικαλούνται οι αιτητές είναι ότι η απαλλοτρίωση ήταν πρόωρος, γιατί
5 κατά το χρόνο της λήψης της επίδικης απόφασης δεν υπήρχε δεσμευτικό Τοπικό Σχέδιο Λευκωσίας, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου αρ. 90 του 1972 και ειδικότερα του άρθρου 18(4), σύμφωνα με το οποίο Τοπικό Σχέδιο
10 τίθεται σε ισχύ την ημέρα κατά την οποία θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

Έχει καταδειχθεί ότι η απαλλοτρίωση του επίδικου κτήματος είναι απαραίτητη και σημαντική για την
κατασκευή του δρόμου αυτού πρωταρχικής σημασίας και
15 κατ' επέκταση της εφαρμογής του Τοπικού Σχεδίου. Ασφαλώς η επίδικη απαλλοτρίωση θα μπορούσε να επιτευχθεί και χωρίς την ύπαρξη δεσμευτικού Τοπικού Σχεδίου, μια και υπήρχε η πρόθεση κατασκευής ενός τέτοιου δρόμου. Η ύπαρξη του Σχεδίου, μαζί με τις
20 σχετικές μελέτες και την όλη φιλοσοφία που το διέπει, αποδεικνύει την διενέργεια της δέουσας έρευνας και μελέτης, στην οποία έχει προβεί η Διοίκηση πριν την απαλλοτρίωση, και που, σε τελευταία ανάλυση, η υιοθέτησή τους αποτελούν, μαζί με όλα τα άλλα στοιχεία
25 του φακέλου, την αιτιολογία της επίδικης απόφασης.

Έχει επίσης προβληθεί ο νομικός λόγος ότι το Υπουργικό Συμβούλιο ενεργούσε με βάση εσφαλμένα
γεγονότα και/ή ότι ενήργησε υπό καθεστώς πλάνης περί τα
30 πράγματα. Γιατί:

(α) Το ισχυριζόμενο Τοπικό Σχέδιο Λευκωσίας ήταν
ανύπαρκτο.

35 (β) Εφόσον δεν είχε παρέλθει η προθεσμία, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 18(5) του Νόμου 90/72, το Σχέδιο δεν ήταν τελικό. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, το Σχέδιο μπορεί να τροποποιηθεί μετά την πάροδο οκτώ μηνών από της ημερομηνίας γνωστοποίησής του, εφόσον
40 εξετέθησαν οι τυχόν ενστάσεις οι οποίες θα υποβληθούν.

(γ) Το θέμα της χρησιμοποίησης τεμαχίων γης, τα οποία πιθανώς να προσφέρονταν προς πώληση, δεν

διερευνήθηκε εις βάθος.

(δ) Το ολικό κόστος το οποίο θα απαιτηθεί για την κατασκευή του δρόμου ήταν άγνωστο στο Υπουργικό Συμβούλιο, καθότι η εκτίμηση του αρμοδίου Τμήματος αναφέρεται απλώς στο κόστος για την απαλλοτρίωση του Τεμαχίου 915 και όχι του κόστους για την απαλλοτρίωση ή αγορά όλων των τεμαχίων τα οποία θα επηρεαστούν για την κατασκευή του δρόμου.

(ε) Το Υπουργικό Συμβούλιο δεν ενημερώθηκε ορθά ότι η απαλλοτρίωση αφορούσε τη διασφάλιση της πορείας μελλοντικού προτεινομένου δρόμου και όχι τη δημιουργία δρόμου Πρωταρχικής Σημασίας.

(στ) Το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε την απαλλοτρίωση χωρίς να λάβει υπόψη το γεγονός ότι ο δρόμος αυτός είναι πιθανόν να μην κατασκευαστεί, εφόσον είναι μελλοντικός δρόμος και είναι άγνωστο για πότε προγραμματίζεται. Εάν κατά τους αιτητές υπάρχει πρόθεση για την κατασκευή του δρόμου αυτού, η Κυβέρνηση θα προέβαινε στην απαλλοτρίωση όλων των τεμαχίων, τα οποία θα επηρεάσει ο δρόμος, και όχι μόνο του Τεμαχίου 915.

(ζ) Η πορεία του δρόμου, όπως φαίνεται από το Σχέδιο 7 στο Τοπικό Σχέδιο Λευκωσίας, είναι διαφορετική από την πορεία του δρόμου, όπως φαίνεται στο Παράρτημα Α επί της ένστασης, και είναι με άλλα λόγια εμφανές ότι οι καθ' ων η αίτηση ενέργησαν βάση εσφαλμένων γεγονότων.

Η ύπαρξη του Τοπικού Σχεδίου χρονολογείται από το 1987. Οι δε πρόνοιές του, όπως αυτό ολοκληρώθηκε το 1987, παρέμειναν αναλλοίωτες μέχρι τη δημοσίευσή του, την 1 Δεκεμβρίου 1990.

Η υλοποίηση του δρόμου αυτού, λόγω του μεγάλου μήκους του, κρίθηκε σκόπιμο να προωθείται σταδιακά. Τμήματα του εν λόγω δρόμου, όπως η προσπέλαση προς το Μακάρειο Αθλητικό Κέντρο, είχαν ήδη κατασκευασθεί. Το κατασκευασθέν αυτό μέρος του δρόμου καταλήγει στη συμβολή με το δρόμο Λευκωσίας - Παλαιχωρίου και ακριβώς απέναντι από το κτήμα των αιτητών. Στην ίδια

- περιοχή έχουν γίνει διαχωρισμοί οικοπέδων, αφού λήφθηκε υπόψη και η πορεία του υπό αναφορά δρόμου. Κατά συνέπεια δεν ενδείκνυται, αλλά ούτε και είναι εφικτή, οποιαδήποτε αλλαγή της πορείας του εν λόγω
- 5 δρόμου, ιδιαίτερα στο σημείο που αυτός διέρχεται από το κτήμα των αιτητών. Για την εκπόνηση των σχεδίων του δρόμου αυτού έγινε επιτόπια έρευνα και μελέτη εναλλακτικών χαράξεων και εισηγήσεων και η λύση, που υιοθετήθηκε τελικά, κρίθηκε ότι ήταν η ενδεδειγμένη, με
- 10 βάση ορθά γεωμετρικά κριτήρια, ασφαλή οδικά χαρακτηριστικά και τον ελάχιστο δυνατό επηρεασμό ιδιωτικών τεμαχίων.

- Είναι φανερό ότι η επίδικη απαλλοτρίωση έγινε ύστερα
- 15 από προηγούμενη ολοκληρωμένη μελέτη σχεδίων και ερευνών, από αρμόδια κυβερνητικά τμήματα και εμπειρογνώμονες, οι οποίες ήταν επαρκείς κατά τρόπο που να μη θεωρείται πρόωγη η λήψη του συγκεκριμένου μέτρου της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης. (*Glyki v. The*
- 20 *Republic* (1967) 3 C.L.R. 677).

- Εάν πάλι τεθεί θέμα εγκατάλειψης της κατασκευής του δρόμου αυτού, τότε πάλι θα ισχύουν, όπως έχει ήδη λεχθεί, οι διατάξεις του άρθρου 15 του Νόμου αρ. 5 του
- 25 1962.

- Σχετικά με την εισήγηση ότι δεν εξετάστηκε το θέμα της χρησιμοποίησης γης, η οποία πιθανώς να προσφέρεται εθελοντικά προς πώληση από άλλους ιδιοκτήτες στην ίδια
- 30 περιοχή, κάτι τέτοιο δεν είναι πρακτικά εφαρμόσιμο, γιατί τέτοια τεμάχια γης, αν υπάρχουν, είναι διεσπαρμένα και δεν μπορεί η πορεία του δρόμου να καθορίζεται με βάση τη θέση των τεμαχίων αυτών. Κυβερνητική δε γη, όπως αναφέρθηκε, δεν υπάρχει κατά μήκος ή κοντά στην
- 35 πορεία του δρόμου. Ούτε επίσης υπήρχε οποιαδήποτε ένδειξη ότι η απαλλοτριωθείσα γη προσφέρετο εθελοντικά από όλους τους συνιδιοκτήτες, μάλλον το αντίθετο σε ό,τι αφορούσε τους αιτητές.

- 40 Πόσο θα κοστίσει η κατασκευή ολόκληρου του δρόμου, απασχόλησε τα αρμόδια Κυβερνητικά Τμήματα, τα οποία προωθούν την ετοιμασία ρυθμιστικών και κατασκευαστικών σχεδίων για το Τμήμα του δρόμου από

τη Λεωφόρο Στροβόλου μέχρι τη Λεωφόρο Ανθουπόλεως και υπολογίζεται ότι θα κοστίσει γύρω στο £1,500.000. Προς τούτο, το Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως έχει περιλάβει στις προτάσεις του για τον Προϋπολογισμό Αναπτύξεως του 1992 σχετική χρηματική πρόνοια. Αυτό όμως είναι άσχετο με το κύρος της επίδικης απαλλοτρίωσης. Εκείνο που έχει σημασία είναι το κόστος που θα απαιτηθεί για την απαλλοτρίωση του επίδικου κτήματος, το οποίο, σύμφωνα με εκτίμηση του Κτηματολογίου, είναι £67,000 (Παράρτημα "Ε").

Από το σύνολο των γεγονότων δεν φαίνεται να υπήρξε οποιαδήποτε πλάνη περί τα πράγματα σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης και της λήψης της επίδικης απόφασης από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Ο επόμενος νομικός λόγος που επικαλούνται οι αιτητές είναι ότι, από τα στοιχεία του φακέλου, η απαλλοτρίωση του Τεμαχίου 915 θα έχει καταστρεπτικές επιπτώσεις στα δικαιώματα ιδιοκτησίας των αιτητών, και κατ' ακρίβεια με τη δημιουργία του δρόμου Πρωταρχικής Σημασίας και ακολούθως τη δημιουργία δευτερεύοντος δρόμου, το Τεμάχιο των αιτητών θα μετατραπεί σε τρίγωνο νησίδα ανάμεσα του δρόμου αυτού και του δρόμου Λευκωσίας - Παλαιχωρίου. Αυτό θα μειώσει την αξία του και η κατοίκηση στην οικία αυτή θα είναι προβληματική λόγω της ηχορύπανσης, των καυσαερίων κλπ. Επίσης θα επηρεαστεί η πρόσβαση προς την οικία των αιτητών, γιατί αυτή από τη νότια πλευρά του κτήματος, όπου βρίσκεται και ο δευτερεύων δρόμος, είναι αδύνατη, καθότι η είσοδος της οικίας βρίσκεται στη βόρεια πλευρά, εις δε τη νότια πλευρά υπάρχει κολυμβητική δεξαμενή.

Ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί ούτε και υποστηρίζεται από τα γεγονότα της υπόθεσης. Θα πρέπει να αναφερθεί εδώ ότι οι αιτητές έχουν κτίσει τεράστια διόροφη οικοδομή, με πισίνα, και η κατασκευή του υπ' αναφορά δρόμου ουδόλως θα επηρεάσει την οικοδομή. Εν πάση περιπτώσει, εκείνο το οποίο έχει σημασία είναι ότι εδώ πρόκειται για την υλοποίηση ενός δρόμου υψίστης σημασίας, ο οποίος θα επηρεάσει, όπως είναι φυσικό, και

- άλλους ιδιοκτήτες κατά την προσεκτικά χαραγμένη διαδρομή του και η δυσχέρεια που μπορεί να προκληθεί στους περιοίκους από την κατασκευή ενός δρόμου δεν είναι λόγος ακυρώσεως του Διατάγματος
- 5 Απαλλοτριώσεως της γης επί της οποίας θα κατασκευαστεί.

- Ο επόμενος νομικός λόγος είναι ότι υπήρχε εναλλακτική λύση εάν οι καθ' ων η αίτηση
- 10 χρησιμοποιούσαν μέρος της οδού Μακεδονίτισσας. Θα υλοποιούσαν, όπως υποστηρίζουν οι αιτητές στην αγόρευσή τους, την πολιτική τους, όπως αναφέρεται στο Τοπικό Σχέδιο Λευκωσίας, και περαιτέρω δεν θα επηρέαζαν την ακίνητη ιδιοκτησία των αιτητών. Γίνεται
- 15 από τους ίδιους δεκτό βέβαια ότι, "φυσικά κάποια άλλη περιουσία θα έπρεπε να απαλλοτριωθεί, η οποία ήταν απλώς οικόπεδα ή χωράφια και περαιτέρω θα αποφεύγετο η καταστροφή της οικίας των αιτητών".

- 20 Οι καθ' ων η αίτηση δεν είχαν άλλη υπαλλακτική λύση ή εκλογή, όπως ήτο καθήκον τους να πράξουν αν ο επιδιωκόμενος σκοπός μπορούσε να επιτευχθεί με λιγότερο επαχθές μέσον, παρά τη χρησιμοποίηση, στην περίπτωση αυτή, του μέτρου της αναγκαστικής
- 25 απαλλοτριώσεως, λόγω της φύσεως του έργου και της μονιμότητας, ειδικά, της κατασκευής ενός τέτοιου δρόμου. Βέβαια σε ό,τι αφορά την εισήγηση για απαλλοτριώση άλλων τεμαχίων και τη χρησιμοποίηση της οδού Μακεδονίτισσης, θα πρέπει να τονιστεί ότι αυτά
- 30 ανάγονται στην ουσιαστική κρίση της διοικήσεως και εγείρονται δύο νομικά θέματα. Το πρώτο είναι ότι η εκτίμηση της δημοσίας ωφελείας από την αρμοδία Αρχή αυτή οριοθετείται από τις αρχές (α) της αγαθής κρίσεως, η οποία πρέπει να διέπει την χρηστή και εύρυθμη διοίκηση,
- 35 (β) του ίσου μέτρου κρίσεως για την αντιμετώπιση των ομοίων περιπτώσεων και (γ) της επιλογής του ολιγότερο επαχθούς, διά το διοικούμενο, τρόπου πραγματώσεως της διοικήσεως (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελ. 182). Το δεύτερο είναι ότι
- 40 δεν υπόκειται στον ακυρωτικό έλεγχο η υπό της διοικήσεως, εκτίμησης, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, ως προς τη συνδρομή των όρων της κατ' αρχήν, υπό του νόμου, αναγνωριζομένης δημοσίας ωφελείας, εκτός αν

συντρέχει παράβαση νόμου, κακή χρήση διακριτικής εξουσίας ή κατάχρηση εξουσίας, πράγματα που δεν συμβαίνουν εδώ. (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας, άνωθι, σελ. 87).

5

Ως προς το θέμα όμως της υπαλλακτικής λύσης, αναφορά μπορεί επίσης να γίνει στο Παράρτημα "Ν", όπου φαίνεται ότι κι αυτό εμελετήθηκε από τις αρμόδιες υπηρεσίες, και αναφέρεται μεταξύ άλλων:

10

"Ο προτεινόμενος δρόμος, που επηρεάζει το κτήμα των αιτητών, αποτελεί δρόμο πρωταρχικής σημασίας που προνοείται στο Τοπικό Σχέδιο Λευκωσίας. Μέρος του εν λόγω δρόμου (προσπέλαση προς το Μακάρειο Αθλητικό Κέντρο) έχει ήδη κατασκευαστεί. Το κατασκευασθέν αυτό μέρος του δρόμου καταλήγει στη συμβολή με το δρόμο Λευκωσίας - Παλαιχωριού και ακριβώς απέναντι από το κτήμα των αιτητών. Στην ίδια περιοχή έχουν γίνει διαχωρισμοί οικοπέδων, αφού λήφθηκε υπόψη και η πορεία του υπό αναφορά δρόμου. Κατά συνέπεια δεν ενδείκνυται, αλλά και ούτε είναι επιβλητή, οποιαδήποτε αλλαγή της πορείας του εν λόγω δρόμου και ειδικότερα στο σημείο που αυτός διέρχεται από το κτήμα των αιτητών.

15

20

25

Ο προαναφερόμενος δρόμος πρωταρχικής σημασίας σχεδιάστηκε κατόπιν διεξοδικής μελέτης, τόσο από την ομάδα του Τοπικού Σχεδίου Λευκωσίας, στην οποία περιλαμβάνετο και συγκοινωνιολόγος, όσο και από την ομάδα του Ένιαίου Ρυθμιστικού Σχεδίου Λευκωσίας, στην οποία περιλαμβάνετο και εμπειρογνώμονας συγκοινωνιολόγος των Ηνωμένων Εθνών. Η πορεία του δρόμου αυτού βασίστηκε σε πολεοδομικά κυκλοφοριακά και γεωμετρικά κριτήρια και αφού έγινε αξιολόγηση των διαφόρων εναλλακτικών λύσεων".

30

35

Καταλήγοντας θα ήθελα να τονίσω ότι η αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιοκτησίας, από τη Δημοκρατία ή Δημοτική Αρχή ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου κλπ., είναι επιτρεπτή, σύμφωνα με το Άρθρο 23.4 του Συντάγματος, για την εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίας ωφελείας, που καθορίζεται με γενικό περί αναγκαστικής

40

απαλλοτριώσεως νόμο, έναντι ανταλλάγματος, αρκεί να υπάρχει συμμόρφωση στις αρχές που καθόρισε ο νόμος και η νομολογία. Και στην υπό εξέταση υπόθεση δεν υπάρχει τίποτε που να δικαιολογεί την επέμβαση του

5 Δικαστηρίου τούτου.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Επικυρώνεται δε η επίδικη απόφαση.

10

Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.